

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CONSILIU

**Concluzii ale Consiliului invitând la introducerea identificatorului european de jurisprudență
(European Case Law Identifier — ECLI) și a unui set minim de metadate uniforme pentru
jurisprudență**

(2011/C 127/01)

I. INTRODUCERE

1. Articolul 67 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede constituirea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, cu respectarea drepturilor fundamentale și a diferitelor sisteme de drept și tradiții juridice ale statelor membre.
2. Planul de acțiune multianual 2009-2013 privind e-justiția europeană al Consiliului Uniunii Europene evidențiază importanța accesului la jurisprudența națională, necesitatea standardizării și a unei arhitecturi tehnice descentralizate ⁽¹⁾.
3. Rezoluția Parlamentului European din 9 iulie 2008 privind rolul judecătorului național în sistemul judiciar european ⁽²⁾ subliniază necesitatea accesului transfrontalier la jurisprudența națională pentru a permite judecătorului național să își îndeplinească rolul ce îi revine în cadrul sistemului juridic european.

II. IDENTIFICAREA NEVOILOR

4. Un spațiu european de libertate, securitate și justiție în cadrul căruia se poate desfășura cooperarea judiciară presupune nu numai cunoașterea dreptului european, ci și, în special, cunoașterea reciprocă a sistemelor juridice ale altor state membre.
5. Portalul european e-justiție ar trebui să îndeplinească obiectivul privind diseminarea informațiilor despre sistemele juridice ale UE și ale statelor membre și ar trebui să servească drept instrument util pentru cetățeni, profesioniști din domeniul juridic, precum și pentru autoritățile statelor membre.
6. Cunoașterea conținutului și aplicării dreptului Uniunii Europene nu poate fi dobândită exclusiv din surse juridice

ale UE, ci ar trebui luată în considerare și jurisprudența instanțelor naționale, atât hotărârile care solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare, cât și hotărârile luate după pronunțarea unei hotărâri preliminare și cele care aplică direct dreptul UE.

7. Cu sprijinul financiar sau prin implicarea directă a Uniunii Europene, în ultimii ani au existat inițiative care sprijină obiectivele menționate mai sus, cum ar fi motorul de căutare al Rețelei Președinților Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene ⁽³⁾, bazele de date Dec.Nat și Jurifast ale Asociației Consiliilor de Stat și ale Instanțelor Administrative Supreme ale Uniunii Europene ⁽⁴⁾, baza de date JURE (Competență judiciară, recunoaștere și executare) a Comisiei Europene ⁽⁵⁾, EUR-Lex și baza de date cu jurisprudența Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ⁽⁶⁾.
8. Utilizarea și sprijinirea acestor inițiative au evidențiat necesitatea existenței unor astfel de baze de date, însă experiența a demonstrat că, în cadrul acestor baze de date, căutările sunt adeseori foarte complexe și greu de efectuat.
9. Un studiu ⁽⁷⁾ realizat de Grupul de lucru pentru e-legislație a evidențiat faptul că, pe lângă problemele legate de multilingvism, aceste probleme se datorează, în mare parte, lipsei de identificatori uniformi pentru jurisprudență. La nivel național există diferite sisteme de identificatori, unele dintre ele destinate instanțelor, altele specifice furnizorilor. Statele membre inventează, uneori, pentru bazele de date destinate căutărilor în materie de jurisprudență pe care le dețin – bazele de date menționate mai sus reprezentând doar câteva exemple dintre acestea – propriul sistem de identificare, iar câteodată reutilizează unul sau mai multe sisteme naționale de numerotare. În consecință, căutarea și

⁽¹⁾ JO C 75, 31.3.2009, p. 1.⁽²⁾ 2007/2027(INI).⁽³⁾ <http://www.network-presidents.eu/>⁽⁴⁾ <http://www.juradmin.eu/>⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/civiljustice/jure/search_en.cfm⁽⁶⁾ <http://infoportal.fra.europa.eu/>⁽⁷⁾ 12907/1/09.

citarea jurisprudenței în context transfrontalier sunt extrem de dificile: identificatorii emiși de un sistem ar putea să nu fie compatibili cu alte sisteme.

10. Studiul menționat anterior a evidențiat faptul că există probleme comparabile cu metadatele utilizate pentru descrierea jurisprudenței. Faptul că aproape toate bazele de date naționale și europene utilizează denumiri și reguli de proiectare diferite pentru metadate pune în pericol posibilitățile de a face mai eficiente și mai ușor de utilizat căutările transfrontaliere în materie de jurisprudență pentru judecători, profesioniști din domeniul juridic și cetățeni.

III. IDENTIFICAREA SOLUȚIILOR

11. În conformitate cu principiul proporționalității, principiul descentralizării aprobat de Planul de acțiune european e-justiție și principiile cadrului european de interoperabilitate, nu ar trebui să existe baze de date centralizate europene de jurisprudență națională. Mai mult decât atât, pentru nevoile specifice ale unui utilizator cu privire la domenii specifice de drept sunt necesare diferite baze de date cu funcționalități diferite, indiferent dacă acestea au caracter public sau comercial.
12. Atât pentru a facilita dezvoltarea în continuare a bazelor de date europene de jurisprudență, cât și pentru a servi profesioniștii din domeniul juridic și cetățenii în utilizarea acestor baze de date, un sistem comun de identificare, citare și metadate de jurisprudență este considerat ca fiind indispensabil. Un astfel de standard comun ar fi compatibil cu principiile evidențiate la punctul anterior.
13. Pentru identificarea hotărârilor judiciare ar trebui utilizat un identificator standard, care poate fi recunoscut, citit și înțeles atât de oameni, cât și de calculatoare, și care este compatibil cu standardele tehnologice. În același timp, este de dorit ca sistemele de identificare a cauzelor naționale să poată opera în paralel cu un astfel de standard european, dar și ca un standard european să poată servi drept standard național unic pentru țările care doresc acest lucru.
14. Deoarece organizarea instanțelor și a aplicațiilor IT utilizate de instanțe variază nu numai între statele membre, dar și în cadrul aceluiași stat membru, ar trebui să fie posibilă punerea în aplicare a unui sistem de identificare și de metadate în fiecare instanță în parte.
15. În conformitate cu principiile proporționalității și descentralizării menționate, deciziile privind participarea instanțelor și tribunalelor la acest sistem de identificare a jurisprudenței și de metadate trebuie să fie luate la nivel național.
16. Deoarece acceptarea de către instanțe și de către guvernele statelor membre este de o importanță majoră pentru punerea în aplicare și utilizarea unui sistem de identificare și de metadate pentru jurisprudență, au avut loc consultări cu privire la această recomandare cu Rețeaua Președinților

Curților Supreme de Justiție ale Uniunii Europene, Asociația Consiliilor de Stat și a Instanțelor Administrative Supreme ale Uniunii Europene, Rețeaua Europeană de Consilii Superioare ale Magistraturii, inițiativa LEX, seminariile CEN/Metalex, Semic.EU, Comisia Europeană, Curtea de Justiție a Uniunii Europene și Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene.

17. Sistemul de identificare și de metadate ar trebui să fie promovat foarte bine în rândul cetățenilor și al profesioniștilor din domeniul juridic. Mai mult, pentru a îmbunătăți șansele de a găsi jurisprudența care dispune de un identificator și metadate, astfel cum este descris în anexă, aceste hotărâri judiciare trebuie să poată fi găsite – prin intermediul identificatorului și al unui set minim de metadate – printr-o interfață comună. Arhitectura acestei interfețe comune de căutare ar trebui să fie descentralizată și încorporată în portalul european e-justiție. Deși o interfață comună de căutare consolidează gradul de utilizare al unui sistem de identificare și de metadate, aceasta nu ar trebui să constituie o condiție prealabilă pentru introducerea identificării și a metadelor la nivel național.
18. Interfața comună de căutare ar trebui să ofere nu numai posibilitatea conectării la site-urile web publice, ci și la alte site-uri web care publică jurisprudență, de exemplu sub formă de rezumate sau versiuni traduse.

IV. CONCLUZII

19. Statele membre sunt invitate să introducă, în mod voluntar la nivel național, identificatorul european de jurisprudență (European Case Law Identifier) (denumit în continuare ECLI) și un set minim de metadate uniforme pentru jurisprudență.
20. Următoarele recomandări se aplică statelor membre care decid să introducă ECLI și un set minim de metadate uniforme pentru jurisprudență:
 - (a) ECLI ar trebui să se aplice astfel cum este prevăzut la punctul 1 din anexa 1 pentru toate hotărârile pronunțate de instanțele și tribunalele acestora;
 - (b) statele membre ar trebui să asigure tuturor hotărârilor pronunțate de instanțe și tribunale, care sunt publicate de site-urile web publice, un set minim de metadate, astfel cum este prevăzut la punctul 2 din anexă;
 - (c) statele membre ar trebui să numească un coordonator național ECLI, astfel cum este prevăzut la punctul 3.1 din anexă;
 - (d) Curtea de Justiție a UE ar trebui să participe la sistemul European Case Law Identifier;
 - (e) Comisia Europeană ar trebui să creeze un site web ECLI, ca parte din portalul european e-justiție, astfel cum este prevăzut la punctul 4 din anexă;

- (f) Comisia Europeană și statele membre ar trebui să elaboreze, în strânsă colaborare, un sistem de căutare interconectată de identificatori și metadata, astfel cum este prevăzut la punctul 5 din anexă;
 - (g) statele membre și instanțele acestora ar trebui să disemineze informații privind ECLI, site-ul web ECLI și interfața de căutare de pe site-urile web și publicațiile lor naționale, chiar dacă ECLI nu este introdus în acel stat membru;
 - (h) pe lângă statele membre, țările candidate și statele părți la Convenția de la Lugano ⁽¹⁾ sunt încurajate să utilizeze sistemul ECLI; precum și
 - (i) statele membre ar trebui să raporteze anual Consiliului cu privire la progresele înregistrate în introducerea ECLI și a metadatelor pentru jurisprudență.
-

⁽¹⁾ Islanda, Norvegia și Elveția.

ANEXĂ

1. Formatul identificatorului european de jurisprudență

1. Un identificator european de jurisprudență (ECLI) trebuie să cuprindă următoarele cinci componente, care trebuie să apară în ordinea enumerată:

- (a) abrevierea „ECLI”;
- (b) codul țării de competență căreia ține hotărârea judiciară pronunțată:
 - (i) pentru statele membre și țările candidate se utilizează codurile din Ghidul stilistic interinstituțional ⁽¹⁾;
 - (ii) pentru alte țări se utilizează ISO 3166 alpha-2;
 - (iii) pentru Uniunea Europeană se utilizează codul „EU”;
 - (iv) pentru organizațiile internaționale se utilizează coduri stabilite de Comisia Europeană pe baza codurilor care încep cu „X”, utilizate deja de instituțiile europene;
- (c) abrevierea pentru instanța judecătorească sau pentru tribunal (denumit în continuare „codul pentru instanță”). Codul pentru instanță:
 - (i) trebuie să aibă cel puțin un caracter și cel mult șapte caractere;
 - (ii) trebuie să înceapă întotdeauna cu o literă, dar poate să conțină și cifre;
 - (iii) ar trebui stabilit în așa fel încât să pară o alegere logică pentru persoanele familiarizate cu organizarea sistemului judiciar al țării în cauză;
 - (iv) trebuie să fie cel puțin o abreviere a denumirii instanței sau tribunalului respectiv, dar poate totodată să conțină un indiciu al camerei sau al secției din cadrul instanței sau tribunalului respectiv, în special în cazul în care menționarea camerei sau a secției este o practică obișnuită în țara în cauză;
 - (v) nu ar trebui să conțină informații cu privire la tipul de document;
 - (vi) trebuie să fie stabilit în conformitate cu punctul 5 alineatul (1);
 - (vii) codul pentru instanță „XX” trebuie rezervat pentru hotărârile instanțelor și tribunalelor care nu se află pe lista elaborată de coordonatorul național ECLI al statului membru respectiv [punctul 3.1 alineatul (2) litera (a)], inclusiv pentru hotărârile pronunțate în alte țări sau de instanțe internaționale care nu au (încă) un ECLI, de către statul membru al instanței emitente;
- (d) anul hotărârii, care trebuie scris cu patru cifre;
- (e) un număr de ordine, care trebuie să fie unic, în sensul că nu trebuie să existe două sau mai multe hotărâri ale aceleiași instanțe din același an și cu același număr de ordine. Numărul maxim de caractere ale numărului de ordine este 25. Numărul de ordine poate să conțină puncte („.”), dar nu poate să conțină niciun alt semn de punctuație.

2. Toate componentele sunt separate prin două puncte („.”).

3. Un ECLI nu trebuie să conțină niciun spațiu liber sau semn de punctuație, nici în cadrul componentelor, nici între acestea – cu excepția celor menționate la alineatul (1) litera (e) și la alineatul (2).

4. Literele din cadrul tuturor componentelor trebuie să fie exclusiv caractere latine alfanumerice.

5. Literele din cadrul componentelor descrise la alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (e) ar trebui să fie majuscule sau, cel puțin, semnificația acestora trebuie să nu fie diferită față de cazul în care sunt majuscule.

6. Pentru a nu îi compromite utilizarea sau caracterul cuprinzător, unui ECLI nu trebuie să i se adauge nicio altă componentă.

7. Spațiul de nume (namespace) al ECLI trebuie înregistrat pe site-ul <https://e-justice.europa.eu/ecli>

2. Metadate

1. Pentru a ameliora inteligibilitatea și accesibilitatea jurisprudenței, fiecare document care conține o hotărâre judiciară ar trebui să aibă un set de metadate, în conformitate cu prezentul alineat. Aceste metadate ar trebui descrise conform standardelor stabilite prin Dublin Core Metadata Initiative (denumită în continuare „DCMI”), precum și conform prezentului alineat.

⁽¹⁾ <http://publications.europa.eu/code/en/en-370100.htm>

2. Fiecare document care reprezintă o hotărâre a unei instanțe *ar trebui* să conțină, iar în cazul în care trebuie să fie accesibil cu ajutorul interfeței descrise la punctul 5 *trebuie* să conțină, următoarele metadata:

- (a) dcterms: identifier

Un URL la care poate fi găsit acest document sau informații cu privire la acesta. Acesta poate avea forma unui web-based resolver, alături de ECLI, sau poate fi orice alt URL;

- (b) dcterms: isVersionOf

Forma acestui element trebuie să fie un ECLI, astfel cum este descris la punctul 1;

- (c) dcterms: creator

Denumirea completă a instanței judecătorești. Poate fi inclusă și denumirea unei camere sau a unei secții;

- (d) dcterms: coverage

(i) Țara în care este situată instanța sau tribunalul;

(ii) Poate să conțină și o parte a unui stat (federal), pentru a specifica competența teritorială;

- (e) dcterms: date

Data hotărârii, care trebuie scrisă conform ISO 8601;

- (f) dcterms: language

(i) Limba trebuie abreviată în conformitate cu Ghidul stilistic interinstituțional. În cazul limbilor care nu sunt cuprinse în acest ghid stilistic, trebuie utilizat ISO 639;

(ii) Limba nu este (neapărat) limba hotărârii inițiale, ci limba (principală) a documentului menționat;

- (g) dcterms: publisher

Organizația (comercială sau publică) responsabilă cu publicarea acestei hotărâri a instanței;

- (h) dcterms: accessRights

Acest câmp trebuie să aibă fie valoarea „public”, fie valoarea „private”. În cazul în care este „public”, documentul de la URL-ul respectiv trebuie să fie accesibil tuturor; în caz contrar trebuie utilizată valoarea „private”, atunci când accesul nu este public din motive comerciale sau de altă natură;

- (i) dcterms: type

Acest câmp poate conține informații privind tipul hotărârii pronunțate, potrivit unei scheme. Câmpul afișează automat opțiunea „hotărâre judiciară”, pentru a o distinge de alte tipuri de documente.

3. Fiecare document care reprezintă o hotărâre a unei instanțe poate conține, de asemenea, următoarele metadata:

- (a) dcterms: title

Câmpul pentru titlu nu trebuie să fie o duplicare a altor câmpuri. Ar fi de preferat utilizarea numelui părților sau a unui pseudonim, în conformitate cu practica națională și cu normele de protecție a datelor;

- (b) dcterms: subject

Acest câmp este utilizat pentru a indica domeniul de drept. Ar trebui să conțină unul sau mai multe elemente dintr-o schemă cuprinzând valori precum: drept civil, drept comercial, dreptul familiei, dreptul insolvenței, drept internațional privat, drept penal, dreptul UE, drept administrativ, drept fiscal, drept internațional public și drept constituțional și poate conține o descriere mai detaliată a domeniului de drept în cauză;

- (c) dcterms: abstract

Acest câmp conține un extras din cauză sau un rezumat al acesteia, nefiind o descriere, o clasificare sau o interpretare a acesteia;

- (d) dcterms: description

Acest câmp conține elemente descriptive, chiar și sub forma unor cuvinte-cheie sau a unui rezumat al hotărârii;

- (e) dcterms: contributor

Numele judecătorilor, al avocatului general sau al altor membri ai personalului implicați;

(f) dcterms: issued

Data publicării acestei hotărâri. Data trebuie scrisă conform ISO 8601;

(g) dcterms: references.

(i) Trimiteri la alte documente (juridice):

1. Dacă aceste trimiteri sunt către alte hotărâri naționale, ECLI trebuie utilizat numai în cazul în care documentul la care se face trimitere are deja un ECLI; în caz contrar, câmpul ar trebui să conțină alte referințe.
2. Dacă aceste trimiteri sunt către instrumente juridice ale UE, trebuie utilizat numărul CELEX.
3. Dacă aceste trimiteri sunt către instrumente juridice naționale, către hotărâri care nu au un ECLI sau către lucrări științifice, ar trebui utilizate URL-urile disponibile sau alte sisteme de identificare;

(h) dcterms: isReplacedBy

Odată emis, un ECLI ar trebui să rămână același. Cu toate acestea, renumerotările sunt inevitabile, din cauza unor erori administrative sau atunci când un ECLI este atribuit hotărârilor care au avut codul pentru instanță „XX” [conform punctului 1 litera (c) punctul (vii)]. În cazul unor astfel de renumerotări, noul ECLI trebuie consemnat în acest câmp. Acest câmp nu trebuie să conțină niciun alt tip de informații.

4. Toate metadatele de la prezentul alineat care nu au un format fix sau care nu au la bază o schemă trebuie să aibă un parametru lingvistic.

3. Implementarea la nivel național

3.1. Coordonatorul național ECLI

1. Fiecare stat membru care utilizează ECLI trebuie să numească o organizație guvernamentală sau judiciară în calitate de coordonator național ECLI. Trebuie să existe un singur coordonator ECLI pe țară.
2. Coordonatorul național ECLI este responsabil cu:
 - (a) lista instanțelor și tribunalelor care pot avea un cod în conformitate cu punctul 1 alineatul (1) litera (c) și cu punctul 2 alineatul (2) litera (c);
 - (b) schema privind tipurile de documente, în conformitate cu punctul 2 alineatul (2) litera (i).

3. Coordonatorul național ECLI ar trebui să publice pe site-ul web al ECLI, în conformitate cu punctul 4, informațiile cu privire la modul în care este alcătuit numărul de ordine.

Sistemele naționale de identificare existente pentru jurisprudență ar trebui să fie înglobate în ECLI în cea mai mare măsură posibilă. Cu toate acestea, trebuie respectate normele privind formatarea prevăzute la punctul 1.

3.2. Implementarea

1. Implementarea ECLI la nivel național este o responsabilitate națională, fără a aduce atingere posibilei disponibilități a unei finanțări europene.
2. Instanțele judecătorești și tribunalele dintr-o țară se pot alătura sistemului ECLI la momente diferite în timp.
3. ECLI ar trebui utilizat, de asemenea, în cadrul formelor materiale ale hotărârii în sine, pentru a facilita trimerile.
4. ECLI ar trebui utilizat pe toate hotărârile pronunțate și nu numai pe cele care sunt publicate pe site-urile web cu conținut judiciar.
5. ECLI poate fi atribuit hotărârilor istorice.
6. La nivel național, atribuirea ECLI ar trebui să se facă în cadrul unui serviciu organizat separat, în conformitate cu orientările Cadrului european de interoperabilitate.

4. Site-ul ECLI

1. Ar trebui creat un site web ECLI; acesta ar trebui să facă parte din portalul european e-justiție.
2. Site-ul ar trebui să conțină:

- (a) informații privind formatul și utilizarea ECLI. În ceea ce privește formatul, ar trebui să conțină:
 - (i) normele de formatare astfel cum sunt descrise la punctul 1;
 - (ii) (o trimitere la) lista abrevierilor țărilor participante;
 - (iii) listele pentru fiecare țară cu abrevierile utilizate pentru instanțele și tribunalele participante. Denumirile instanțelor ar trebui traduse în toate limbile, pe baza compendiului multilingv cu denumiri de organizații care a fost creat pentru utilizare în cadrul portalului e-justiție și, în cazul în care sunt disponibile în acest portal descrieri ale instanțelor respective, ar trebui incluse hyperlink-uri către acestea;
 - (iv) descrierea normelor de formatare a numărului de ordine pentru fiecare țară (dacă sunt disponibile);
 - (v) informații tehnice;
- (b) informații privind disponibilitatea metadatelor, în conformitate cu punctul 2;
- (c) informații privind coordonatorii naționali ECLI: rolul și responsabilitățile acestora, precum și informațiile de contact din fiecare țară;
- (d) site-ul ar trebui să asigure accesul la interfața comună de căutare imediat ce aceasta devine disponibilă, conform descrierii de la punctul 5.

5. Interfața de căutare ECLI

1. Ar trebui să existe o interfață comună pentru căutarea jurisprudenței naționale utilizând ECLI și (unele dintre) metadatele definite la punctul 2. Introducerea ECLI și a setului comun de metadata nu depinde de disponibilitatea interfeței de căutare.
2. Conform Planului de acțiune privind e-justiția europeană, interfața ar trebui să aibă un caracter descentralizat: nu ar trebui creată nicio bază de date la nivel european; ar trebui pusă la dispoziție numai o posibilitate de căutare în site-urile sau bazele de date naționale interconectate.
3. Comisia Europeană este responsabilă cu funcționarea tehnică a interfeței de căutare.
4. Pentru utilizatorii finali, interfața de căutare ECLI trebuie să fie disponibilă prin intermediul site-ului web ECLI, cu toate că nu trebuie să fie, din punct de vedere tehnic, o parte integrantă a acestuia.
5. Comisia Europeană trebuie să pună la dispoziție o interfață, descrisă corespunzător, pentru aplicații web de conectare la interfața de căutare. De asemenea, Comisia Europeană trebuie să pună la dispoziția coordonatorilor naționali ECLI un mecanism de actualizare a listei instanțelor și tribunalelor și de publicare a informațiilor privind sistemul (sistemele) de formatare a numerelor de ordine.
6. În cazul abuzurilor sau al comportamentelor inadecvate, Comisia își rezervă dreptul de a nu acorda unei organizații dreptul de conectare la interfața de căutare.
7. Pe site-ul <https://e-justice.europa.eu/ecli/> trebuie pus la dispoziție un resolver, adică atunci când după această adresă se scrie în continuare un ECLI, vor apărea datele disponibile cu privire la acest ECLI prin intermediul interfeței de căutare.

6. ECLI în cadrul UE

1. Coordonatorul ECLI pentru UE este Curtea de Justiție.
 2. În anexă, după caz, „țara” sau „statul membru” ar trebui să se citească „UE”.
-